

ETCETERA

Driemaandelijks
tijdschrift over theater
en aanverwante
disciplines. Verschijnt
15 maart, 15 juni,
15 september en
15 december

Omslag

Een man alleen -
De Vereniging
Foto C. M. Ryckeboer.

Hoofdredactie

Luk Van den Dries
Redactie

Hildegard De Vuyst,
Erwin Jans, An-Marie
Lambrechts, Johan
Thielemans, Klaas
Tindemans, Marianne

Van Kerkhoven
Secretariaat
Dirk Verstockt

Aan dit nummer werkten mee

Sigrid Bousset, Mark De-
putter, Dirk
Lauwaert, Alex Mallems,
Stefan Moens, Frank
Peeters, Gunter
Sergooris, Maarten Van
Steenbergen, Hilde Van
Nijen, Heleen Verburg

Eindredactie

Erwin Jans
Rud Vanden Nest
Hildegard De Vuyst

Zetwerk,

vormgeving en lay-out
Theaterpublicaties vzw
Chris Lodewyckx,
Erwin Jans

Advertentiewerving

Dienst Cultuur Promotie
Naamsestraat 9-11,
1000 Brussel
02/513.82.52

Drukwerk

Indruk
Gent

Abonnementen

kunnen ingaan bij elk
nummer; een jaar-
abonnement
(4 nummers) kost
780 fr. of fl. 45
(CJP en +65 :
700 fr. of fl. 42);
een steunabonnement
(8 nummers) kost
2.000 fr. of fl. 120;
te storten op
KB-rekening nummer
433-1069951-66 van
Etcetera,
Abonnementendienst,
Anspachlaan 141-143,
1000 Brussel;
voor Nederland:
Amrobank
47.29.50.312
Losse nummers
kosten 220 fr.,
in Nederland fl. 14

ETCETERA

Driemaandelijks, nummer 31, jaargang 8, september 1990

I N D I T N U M M E R

Een lege plek om te blijven

Wat is er van de werkplaatsen? Bijna tien jaar lang zijn ze de voedstermoeders geweest van het jonge theater in Vlaanderen. In Etcetera 28 roept Tom Blokdijk: "De werkplaatsen, weg ermee!". Mark Deputter, Stuc-programmator en dus man uit de werkplaatsenpraktijk, dient hem van repliek. Hildegard De Vuyst bekijkt met argusogen de invulling van het begrip 'kunstencentrum' in het nieuwe theaterdecreet. Frank Peeters schets de historie van deSingel, Kaaitheater, Beursschouwburg en Vooruit in hun hoedanigheid van werkplaatsen. **Pag. 2**

De danser als sculptuur

Dansfotografie verschilt wezenlijk van theaterfotografie. De danser gebruikt zijn lichaam als instrument. Hij schept zijn eigen ruimte. Hij draait rond, cirkelt, wentelt en ont-snapt aan ieder vast gezichtspunt. De dansfotograaf moet de scène op om in dialoog te treden met dit dansende lichaam. Dirk Lauwaert zet zijn zoektocht verder naar de intieme relaties tussen scène en fotografie. **Pag 15**

Het spook van de opera

Opera lijkt aan een tweede jeugd toe. Is er dan toch enige beweging te krijgen in de logste, conservatiefste en duurste aller podiumkunsten? Een portret van vier 'spookjagers': Luc Emiel Roman, Jan Van Vlijmen, Bernard Focroule en Marc Clémur. Een gesprek over hun gemeenschappelijke bekommernis: de opera als een vitale brug tussen heden en verleden, tussen traditie en vernieuwing. **Pag 23**

Zij Was Het Wachten Waard

Een vrouw wilde slechts één kind, maar kreeg er vijf. Omdat ze van haar man houdt, zet ze haar vijfing op straat. Er rest de vijf, volwassen kinderen, niets anders dan te wachten op haar 'die het wachten waard is'. Een theatertekst van de Nederlandse schrijfster Heleen Verburg in opdracht van het theatergezelschap "Mevrouw Smit". **Pag 38**

En verder ook nog in de Kroniek: De Vereniging van Enthousiasten voor het Reële en het Universele, *Een man alleen is in slecht gezelschap*, De Vlaamse Opera, *Jevgenij Onegin*, Mevlevi, *De Dansende Derwisjen*, Arca, *Emilia Galotti*, Nieuwpoorttheater, *Carpe, carpe, carpe*, Festival d'Avignon 1990. Verder nog *Het Gebeuren en Gelezen*. **Pag. 53**

Kroes

Theater is de ruimte van het andere. Van het verschil, omdat het zich niet voegt naar de norm en tegen de wind in loopt. Van het onmogelijke, omdat het voorbijgaat aan wat tot evidentie gestold is en zoekt naar het onkenbare. Van de droom, omdat het niet schaatst in lange lijnen, maar zich verliest in fronsen, plooiën, kroeshaar. Van de grens, omdat het niet stopt bij wat meetbaar is, maar peilt naar het nog niet genoemde. Van de ander, omdat het ons confronteert met de verwante vreemde die onze tastende blik weerkaatst.

De opera geeft ruimte aan het andere. Schaamteloos. Passies, lijden en sterven. Eros en thanatos. Aan de grenzen van het aanne-melijke voorbij. Het is een ruimte die afgelijnd wordt door allerlei codes, technische vereisten, organisatorische principes, repertoriële armoede, financiële rijkdom. Het operadossier in dit nummer onderzoekt welke bewegingsvrijheid daarin nog mogelijk is.

Het kunstencentrum is het laboratorium van het andere. De smeltkroes van nieuwe stof en andere legeringen. Het observatorium voor wat normloos, ongetekend en losbandig is. Het kunstencentrum keert het theater binnenste buiten, spoelt het al te dunne door, boort nieuwe bronnen aan. Losse vellen worden afgepeld en nieuwe huid wordt zichtbaar. Precies omdat het het onverwachte opzoekt en het onmogelijke combineert, zorgt het kunstencentrum voor de zo noodzakelijke vernieuwing van de theatertaal. Dat deze fundamentele rol nu ook door de overheid gehonoreerd wordt, is verheugend. Maar het dossier hierover in dit nummer laat zien dat men ook nu weer tracht het per definitie onvoorstelbare in allerlei kwantitatieve bepalingen te voorspellen. Opera en kunstencentra. Of de toevallige ontmoeting aan gene zijde van de grens. De anderkant.

Luk Van den Dries

ETCETERA

is een uitgave van
Theaterpublicaties vzw
Verantwoordelijke uitgever
Alex Mallems, Leliestraat 81,
2540 Hove

Redactie en administratie
Anspachlaan 141-143,
1000 Brussel
Tel. 02/511.24.60

